

foto: Victor Stok

GEEN OFFERS

Het was zo'n koude decemberdag, met grauwe lucht, ijskoude motregen en lege straten. David liep als het ware alleen in de stad, de avondschemering viel al. David: een magere lange jongen, een dun jackie aan, zijn hoofd diep tussen de schouders, een rode neus van de kou.

Zo'n troosteloze dag, dat paste mooi bij hem. Want in zijn hoofd stormde het.

Gisteren was het nog stralend geweest allemaal. Een stralende zon boven witbesneeuwde straten. Wat was de wereld nog mooi, toen. Maar dat hield gisteravond plotseling op. Gisteravond had hij zijn vriendin met Jaap gezien, in een innige omhelzing. Ontzet was hij naar huis gerend, volkomen verward had hij de hele nacht op zijn bed gezeten.

De volgende dag, vanmorgen, had hij haar op het schoolplein aangesproken, met de historische woorden: "Ik zag je gisteravond met Jaap". Ze had hem uitgelachen. Uitgelachen!

"Als jij nou eens wat vrijgevier werd en ook nog wat gezelliger, in plaats van altijd dat gezeur over de wereld, dan kom ik misschien bij je terug". Dat had ze gezegd.

Nu liep hij al uren door de stad. Ondertussen was de kerstverlichting gaan branden boven de winkelstraten. Kerst, gezelligheid, het Licht dat de wereld overwint... het kon David gestolen worden: kerst, het kleine overwint de wereld... Ammehoela, hij was zijn vriendin kwijt. Aan die zeikerd van een Jaap. Zijn vriendin...

Maar ze kon het shaken, die trut was het niet waard om over te treuren. Ha, met zo'n verraadster wilde hij niets meer te maken hebben. Hij zou haar laten zien dat ze hem koud liet. Al kwam ze op d'r knieën bij hem terug, lachend zou hij haar weggagen: ga maar naar Japie toe, die is zo gezellig en o zo vrijgevig. Wegwezen, moven, daaag. Meer meiden dan kerken, zei zijn vader altijd.

Tranen liepen over Davids wangen. Als het moest ging hij op zijn knieën naar haar toe. En had ze niet een beetje gelijk, dat hij eigenlijk altijd maar met zijn idealen bezig was? Weg met het kapitalisme! Nooit meer oorlog! Alle wapens de wereld uit, te beginnen uit Nederland!

Zijn vriendin hield van winkelen, samen een patatje eten, uitgaan met een hele sliert vrienden en vriendinnen. Naar alle soaps op tv kijken en er vervolgens uren over napraten door haar mobieltje.

Hij, David, gaf niet om kleren of schoenen; als hij wat kocht waren het boeken. En televisie kijken? Ja, naar documentaires ofzo, maar zeker niet naar soaps.

Tijdens gesprekken over ditjes en datjes was hij altijd stil. Maar als hij zelf aan het woord was, dan wisten de anderen vaak niks meer in te brengen. Misschien moest hij inderdaad wat attenter zijn. Als hij geen eenzame kerst wilde, dan moest hij wat bedenken.

David pakte zijn portemonnee en keek hoeveel geld er nog in zat. Twaalf euro. Wat kon hij daarvoor kopen? Ringen? Oorbellen? Een armbandje met zijn en haar naam erin gegraveerd?

Op de Nieuwendijk hadden ze een leuke winkel, vol met dat soort dingen. Daar ging hij meteen heen. Energiek liep hij naar de dichtstbijzijnde tramhalte. Ha fijn, een zitplaats, kon hij nog even in zijn boek lezen. Hij pakte het uit zijn rugzak en z'n oog viel op de titel: 'De terugkeer van de koning', van Tolkien. De terugkeer van de koning? Ha, de terugkeer van David! *Hello world, here I come.*

Maar voor de etalage van het winkeltje begon David toch te twijfelen. Wat wilde hij nou kopen? Het was allemaal driemaal niks: glitter en blik, spiegeltjes en kralen... daar ging hij zijn goede geld niet aan uitgeven. En bovendien: vriendschap is toch niet te koop! Terwijl het weer begon te regenen, liep hij verslagen richting de Dam.

Verwerkingssuggesties

- David weet niet hoe het verder moet. Verdeel de groep in drieën: elk groepje bespreekt met elkaar hoe het verder kan gaan. In de grote kring bespreken jullie samen de uitkomsten van de subgroepjes.
- Je kunt het verhaal ook verder uit laten spelen: David en zijn vriendin ontmoeten elkaar weer. Ook Jaap is erbij. Wat gebeurt er? Hoe verloopt het gesprek? Als één van de spelers niet verder kan en iemand anders uit de groep weet wel een voortgang, dan mag er 'afgetikt' worden; de ander neemt dan de rol over.

Gerrit van den Nieuwendijk